

DIALOGY

občanů
Roztok
a Žalova



SRPEN
2006

ZDARMA



áta náš šel na houby,
jest-li on tam zabloudí!
„Nezabloudí, těšte se,
on vám houby přinese“



Z obsahu :

Volby v dohledu - Archeologové
v Roztokách - Centrální kotelná

Problémy demokratické byrokracie

Za zdravým rozumem - Energetický kolaps?

Nová sezóna fotbalistů a obrazová reportáž z výjimečného výkonu na jednokolce



Vladimír
"Veslo"
Vidim



24 hodin 19.-20.8.2006



213,97 km !!!

SLOVO NA ÚVOD

Volby v dohledu



Asi vám, milí čtenáři, neuniklo, že byl stanoven termín komunálních a (někde) senátních voleb: urny budou připraveny 20-21. října. Nás se týkají jen ty první, což neznamená, že méně důležité. Spíše naopak: budeme rozhodovat o těch, kteří budou mít na starost rozvoj našeho města a budou řešit problémy s každodenním dopadem na jeho obyvatele v následujících čtyřech letech. Pokud se vám zdá, že do podzimu je ještě daleko, nechci vám to rozmlouvat, ale termíny jednotlivých předvolebních kroků neúprosně běží. Měli byste vědět, že kandidátní listiny byly již předány na městský úřad k registraci. Brzy se jistě dozvíte, které strany a hnutí a které osoby konkrétně se o zvolení budou ucházet. Budete mít také jistě dost času na to, abyste posoudili úspěšnost činnosti těch,

kteří se do veřejného života města již zapojili, popřípadě důvěryhodnost těch, kteří to zkoušejí poprvé, nebo dříve ve volbách neuspěli. Aspektů, které o výběru kandidátů rozhodují je nepochybně více, a bývají někdy dosti individuální: sympatie, osobní zkušenost, ale třeba i povolání, pohlaví a místo bydliště, a mnoho jiných. Letošní parlamentní volby jsou považovány - přes svůj patový výsledek - v jistém smyslu za úspěšné. Mluvím o počtu voličů, kteří k urnám přišli. Doufejme, že tento zájem o věci veřejné bude mít své pokračování i na místní úrovni. A tak si nezapomeňte datum voleb již teď poznačit a do svého programu zařadit návštěvu volební místnosti. Bude se přece rozhodovat v první řadě o vás samotných..

Lumír Nachmilner

Obsah:

Slovo na úvod	str. 3	L.Nachmilner : Volby v dohledu
Co za námi, co před námi..	str. 4	L.Kantor
Co nového ve městě?	str. 5	Frant.Šulc : Kdo si počká, ten se dočká
	str. 6	M.Londýn : Prázdninové novinky z VUAB
Pomníky města Roztok	str. 7	L.Nachmilner : Centrální kotelná
Volby 2006 - 1.část	str. 9	Problémy demokratické byrokracie (názory Dr.E.Beneše)
	str. 9	Redakce : O politice slovy slavných
Chržové brutální sloupek	str. 10	J.Chržová : Za zdravým rozumem...
Přečetli jsme za vás..	str. 13	Fr.Janouch : Aby energetický kolaps nebyl trvalý
Kultura	str. 14	M.Urx : Kulturní festivaly
Sport	str. 14	B.Šulc-Seidl : Nová sezóna
Slovo na závěr	str. 16	Redakce : Z historie Roztok – 1.část



Dialogy občanů Roztok a Žalova

Vydavatel : M.Divišová (Vydavatelství Marika - IČ 60514680), Bezručova 337, 252 63 Roztoky

Registrace ev.č. MK ČR E 16443

Kontaktní adresa: DIALOGY, P.O.box 143, Černokostecká 20, 100 00 Praha 10

Odpovědný redaktor : Ing.Lumír Nachmilner, CSc.

Na titulu kresba Mikoláše Alše (1887), fotografie : J.Chržová, Stan.Marušák (vč.graf.úpravy)

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakce a vyjadřují její názor.

měsíčník - číslo 8 / 2006

toto číslo vyšlo 28.8..2006

www.dialogy.atlasweb.cz

roztocke.dialogy@email.cz

CO ZA NÁMI, CO PŘED NÁMI ...

■ **Na zlatou** medaili za nejhorší chodník v Roztokách aspiruje chodník v Přílepské ulici (naproti benzinové pumpě). Po posledních přivalových deštích se tudy opravdu chodit nedá, (leda po silnici). Po obou stranách ulice jsou totiž takové výmoly, že zranění je téměř jisté!

■ **Na konci června** byla otevřená první část sportovního areálu v Žalově. Sestává se ze dvou tenisových dvorců, moderně vybavených šaten s umývárny a občerstvení. V létě lze posedět na venkovské terase, nebo si zahrát petanque na dvou normovaných hřištích.

Celý areál, leží v dolní části bývalého pole Na Panenské, v blízkosti ústí žalovského potoka. V zimě jsou pak kurty zastřešeny nafukovací přetlakovou halou. Areál prostě nemá chybu! K tomu ještě připočíte dokonalou stavební práci – a musíte mít radost. Největší dík patří rodákovi Ing.K.Vojtěchovskému, který pozemek získal v restituci po svém věhlasném otci a využil ho k obecně prospěšné stavbě! Letní sezóna trvá do 1.10., otevřeno je od 7.00 do 13.00 za 160 Kč, od 13.00 do 22.00 za 190 Kč. K areálu se ještě vrátíme v jednom z příštích čísel obrazovou reportáží. Telefonické spojení do recepcce areálu : 233 910 801, 775 131 613.



■ V „Areálu aktivního využití volného času“ jak bylo toto víceúčelové hřiště honosně nazváno, se 22.7. konal **nohejbalový turnaj** za účasti 11ti týmů z Roztok a okolí. Za pouhých 100 Kč startovného (v ceně byl i steak na grilu) viděli diváci opravdu hodnotné výkony hráčů, jak je vidět také na fotografiích.



■ **Zdá se, že lebeda** je nejoblíbenější „květinou“ těch, kteří odpovídají v Roztokách za životní prostředí. Je tak „oblíbená“, že se možná brzy ocitne ve znaku města. Péči o zeleň, totiž nerozumíme jen levou část Tyršova náměstí, Palachovu ulici, Školní náměstí a levou část Lidické. Zajdete-li někam (a zcela náhodně) jinam, uvidíte např.: Třída Obránců míru (směr Kocanda) vpravo – metrová lebeda. Stejnou ulicí (vlevo, směrem k ul. Járy Cimrmana) až po transformátor – totéž. Ulice Lidická vpravo (Panenská II.) – pole plné lebedy. Totéž Přílepská – přes lebedu nejsou ze silnice vidět ani nově postavené domy. „Vozová“ cesta Za Cihelnou připomíná tankodrom, lemovaný lebedou. Prostě : z kanceláře se životní prostředí kultivovat nedá. Dál už jsem neměl sílu jít. Tento stav jsme mnohokrát kritizovali, že marně, nás ani **nepřekvapuje**.

■ 15.8. v 16.00 byl den D a hodina H k **odevzdání kandidátních listin** pro volby do městského zastupitelstva. K tomu určení zmocněnci stran a hnutí měli ten-

tokrát vzhledem k neobvykle brzkému termínu voleb ztíženou úlohu. Shánět potřebné údaje v době prázdnin a dovolených není věru žádný med.

■ V sobotu 19.8. v 18.00 vyjel od dětského hřiště na konci Masarykovy ulice známý nadšenec a **cyklista Vladimír Vidim** k čtyřiaadvacetihodinové jízdě na jednonkolce. Pod dozorem časoměřičů a komisařů z pelhřimovské agentury "Dobrý den", která eviduje a ověřuje rekordní výkony ze všech možných i nemožných oblastí, opravdu a poctivě kroužil až do nedělního odpoledne na 1820 m dlouhém okruhu po Solníkách !!! Po předepsaných 24 hodinách, tj. do neděle 19.8. 18.00 hodiny objel téměř 118 okruhů a dosáhl výkonu 213,97 km ...K oficiálnímu vyhodnocení a uznání, co tento výkon znamená, se vrátíme zvláštním článkem později, protože akce skončila doslova několik hodin před odevzdáním tohoto čísla do tiskárny. Teď gratulujeme a uveřejňujeme jako hlavní obrazovou reportáž.



■ **Rozhořčení občanů nad stavbou parkoviště na začátku Jungmannovy ulice u Tyršova nám.** je nebyvalé. Málokdo si ale povšiml, že část původního parku vpravo (stojíte-li zády k pekárně) už tiše „podlehla“ souboji s parkovištěm bůhví kdy předtím. Občané těžce nesou že tyto změny **nebyly projednány** zastupitelstvem jako **změna Územního plánu**, s příslušnými vyjádřeními orgánů **státní zprávy** a diskuzí občanů. Tak zní **zákon**. Nic takového se nestalo. Cca před 3 lety vydalo město Územní rozhodnutí – a **tečka**. To občané právem považují za omezení svých zákonných práv. Do kdy se hodlá radnice chovat k občanům jako k **nevolníkům**?

■ **Redakční pošta : Odpověď na úvodník L. N. z Dialogů č.7/2006**

*"Vážený Lumíre,
se zájmem jsem si přečetl článek Výlet do Klosterneuburgu v červencovém čísle Dialogů. Samozřejmě nejen ten. K oživení Tvé paměti, radnice tohoto města, s kterou jsem za svého starostování navázal družbu za Roztoky, byla velmi štědrá. Vybavila například roztocký úřad výpočetní technikou včetně software. Několikrát nás pozvala do svého města (jednou tam dokonce jel plný autobus i s roztockými muzikanty), ochotně nabízela jak materiální pomoc tak i své know-how. Velmi cenné byly například jejich zkušenosti, týkající se způsobu hospodaření obce, jejich podnikání a metod rozložení rizik. Bohužel za starosty, který přišel po mě, tato družba vzala za své. Víceméně podobně se vedlo i družbě s dalším městem, které jsem kontaktoval - anglickým Sevenoaks, i když tam snad nějaké kontakty někteří udržují dosud. S pozdravem Vojtěch Sedláček
Jungmannova 30, Roztoky "*

.....
Z podnětů občanů, resp. z redakční pošty vybral a upravil Ladislav Kantor

CO NOVÉHO VE MĚSTĚ ?



Kdo si počká, ten se dočká.

Koncem července začala stavba přeložky silnice od závor do Roztok. Počátkem prací je zbavit povrch budoucí silnice náletových dřevin. Je k nevíře, jaké množství křovin a stromů vysetých náletem, dokázalo zaujmout prostor, který v padesátých letech sloužil jako pole pro pěstování kukuřice. Několikrát jsem zde pozoroval práci při mýcení těchto dřevin. Práce to věru není lehká. Stromy se



dělí na hmotu k dalšímu použití, větve a křoviny se na místě drtí pomocí mobilní motorové řezačky. Na vymýceném

prostoru pracují bagry, které skrývají vrchní vrstvu zeminy. Auta odvázejí vytěženou zeminu na skládku blíže k Roztokům pro další použití. Na odkryté místo nastoupili archeologové, kteří mají za úkol provést záchranný výzkum tohoto území. Za 4 měsíce by měli staveniště budoucí silnice zmapovat a odkrýt případné nálezy z dob minulých. Nejsem odborník, proto jsem si při návštěvě odkrytého území nechal vysvětlit, co a jak se dělá. Práce je to mravenčí a fyzicky náročná. Nejdříve jemně bagrem, pak krumpáčem a lopatou. Dále se pak používají malé motyčky, lopatky a štětečky. Je obdivuhodné, jak přesně jsou odkrývána místa bývalých chýší našich předků, kteří se zde na břehu řeky usadili v šestém až osmém století. Jako laik jsem se díval do odkrytých míst a viděl hromádky naskládaných kamenů a naplň odkryté hlíněné nádoby i mlýnské kameny. Odborník, který vedl mé oči říkal: ty naskládané kameny, to jsou bývalé pece, které měli obyvatelé ve svých chýších umístěné. Musím přiznat, že mé necvičené oko by toho moc nenašlo. Zde je vidět, jaké jsou potřeba znalosti a cit. Tato část stavby město obtěžovat nebude. O něco horší to bude na straně z Roztok. Zde se musí přeložit sítě a vybudovat nová stoka. Parkoviště před zánkem doufejme pojme dopravu i stavaře. Konec této stavby je plánován na rok 2009. O mnoho lépe jsou na tom se stavbou silnice v Sedlci. Generální oprava vozovky a chodníků začala v dubnu. Ani v tomto místě to nebylo jednoduché. Bylo nutné přemístit velké množství materiálu z bývalé vozovky a chodníků. Dále pak zpevnit okraje vozovky směrem k řece. Na druhé straně zajistit svahy přiléhající k chodníku. Při cestě do těchto míst začátkem srpna jsem viděl hotovou vozovku a chodník až za obchod v Sedlci, dále pak je hotový pouze chodník v celé délce. Další část silnice je provedena v základu a čeká pouze na položení asfaltových vrstev. Doufejme, že utrpení motoristů, obyvatel Únětic a cestujících autobusy skončí v plánovaném termínu. Než se doprava vrátí do těchto míst, bude nutné opravit dopravní značení z Roztok k závorám. Je nepochopitelné, k jaké devastaci značek během uzavěry tohoto úseku došlo.

Zdá se, že přeložka silnice bude hrát v dopravním systému Roztok významnou roli.

František Šulc



Prázdninové novinky z areálu VUAB Pharma a.s.

Jak bylo avizováno v předchozím čísle, proběhl v areálu VUAB na samém počátku prázdnin, ve dnech 29. a 30. 6., den otevřených dveří, zaměřený zejména na veřejnou prezentaci vysoké účinnosti nově instalovaných a ve zkušebních režimech provozovaných zařízení na eliminaci zápachu a to jak na sušárně NIRO, tak také na PČOV.

Dne 30.6. probíhala na obou koncových výduších autorizovaná měření zápachu, takže bylo možno subjektivně „zhodnotit“ míru zápachu, kterou tato nová zařízení do okolí propouštějí.

Odborný doprovod umožnil detailní fyzickou prohlídku „zblízka“, včetně výkladu a zodpovězení všech dotazů týkajících se ať už shlédnutých zařízení nebo platné i chystané legislativy v oboru ochrany ovzduší.

Dne 4.7. bylo ukončeno poslední sušení na sušárně NIRO a pak již byla pro toto zařízení a vlastně pro celou výrobu Nystatinu odstartována letní zarážka, která potrvá až do 20.8., kdy budou opět postupně zahájeny výrobní procesy, přičemž k sušení na sušárně NIRO dojde opět až v prvních dnech měsíce září.

Dne 14.7. požádala společnost VUAB Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství o vydání povolení o uvedení zařízení na eliminaci pachových emisí ze sušárny NIRO do trvalého provozu. **Ve správním řízení pak vydal Krajský úřad rozhodnutí, kterým povolil na základě kladného vyjádření České inspekce životního prostředí trvalý provoz tohoto zařízení s časovým omezením do 31.8.2007.** Rozhodnutí samozřejmě definuje i závazné podmínky, které musí být při provozování plněny. Tyto podmínky se týkají zejména dodržování zákonných emisních limitů pro organické látky a tuhé znečišťující látky a pak také dodržování přípustné míry obtěžování zápachem s doporučenou úrovní zápachu do 200 pachových jednotek (OUER/m3).

Dne 17.7. byl společností VUAB podán na Městský úřad Černošice odbor životního prostředí návrh na kolaudaci stavby „Eliminace pachových emisí z PČOV“, která byla povolena 26.1.2006 jako zkušební provoz a prodloužena 23.3. Na základě tohoto návrhu bylo dne 2.8. vydáno Městským úřadem Černošice oznámení o zahájení kolaudačního řízení s pozváním k ústnímu jednání spojenému s místním šetřením do areálu VUAB na sklonek srpna.

Jak jsme již předeslali v červnovém čísle, pokračují také aktivity na realizaci postupu, vedoucímu k **sanaci**

staré ekologické zátěže. Na Ministerstvu financí již bylo ukončeno výběrové řízení na zhotovitele projektové dokumentace sanačního zásahu ve smyslu opatření k nápravě, vydaného koncem roku 2005 Českou inspekcí životního prostředí. Společností, která již uzavřela smlouvu s Ministerstvem financí na provedení předsanačního doprůzkumu je firma AQUATEST a.s.

Miroslav Londýn

POMNÍKY MĚSTA ROZTOK

Centrální kotelna



Úvod

Celá tato historie je tak dlouhá a složitá, že mi nezbývá než abstrahovat. Vybral jsem proto jen, dle mého názoru, klíčové momenty a osoby, které mají na zbudování tohoto pomníku zásluhy.

Prehistorie

Centrální kotelna byla v majetku města. Pro její provoz byla v roce 1995 zřízena společnost s ručením omezením ESIM, vlastněná městem. Dozorčí radu ESIMu tvořila Rada města; fungovalo to tak, že jednou ročně rada schválila výroční zprávu a jinak se o chod kotelny příliš nezajímala. Jenže: v roce 1998 hygienik nařídil pod hrozbou zastavení provozu odstranit závady a nedostatky kotelny, která sloužila již třetí desetiletí, a tak se městské zastupitelstvo Usnesením č. 2/98 rozhodlo centrální výtopnu v Čapkově ulici zrušit. Byla zadána a zhotovena studie na zřízení blokových kotelen. To však nezabránilo ESIMu vyhlásit výběrové řízení na „odkoupení a následné provozování topného systému ve vlastnictví města Roztoky“. Tempo bylo nebývalé: 4.5.1999 je veřejná soutěž vyhlášena, už 1.6.1999 vyhodnocena najatou firmou City Plan a 2.6. je výběr nejhodnějšího kandidáta potvrzen výběrovou komisí: z dnešních zastupitelů v ní zasedli pánové Štiffert, Boloňský a Huk. Takže se nedivte, že z 11 oslovených firem pouze 3 dodaly nabídku, jedna byla vyloučena z formálních důvodů a ta, která nabídla 2,2 mil Kč skončila druhá. Vyhrál KOMTERM pana Jelínka, který za kotelnu nabídl 1000 Kč. Účetní hodnota kotelny byla v té době necelých 10 milionů Kč...

Vložka

Spolumajitelem firmy City Plan je zastupitel a radní,

pan Landa (ODS): o kontrahování své firmy rozhodoval jako člen dozorčí rady ESIM. Tuto funkci zastával automaticky z titulu svého zvolení do rady MÚ Roztoky, tedy na základě své veřejné funkce. Schizofrenie (člen Rady města organizuje výběrové řízení v rozporu s usnesením zastupitelstva); střet zájmů, zneužití pravomoci veřejného činitele, porušení živnostenského zákona (firma City Plan neměla ve své náplni organizaci výběrových řízení, nesměla tudíž takové zakázky provádět) a nemravnost (City Plan za uvedenou zakázku dostal 175 tis. Kč oproti v té době běžným cca 30 tis. Kč) jsou výrazy, které mne v této souvislosti napadají. A taky černý humor: když čtete některé „odborné“ vývody oněch City Planových skvělých odborníků, musíte se smát, zejména z pohledu dnešní reality.

Zápletka

Páni propagátoři Komtermu museli ale vyřídit ještě některé další nepříjemnosti. Například: dodatečně změnit výše zmíněné usnesení o budování blokových kotelen, utulat páně starostovy úlety s podpisy právně nestravitelných příslibů a závadných smluv a především uklidit do autu konkurenční projekt blokových kotelen. Opoziční strany na radnici na první pohled nevýhodný obchod s panem Jelínkem odmítaly a dělaly vše pro to, aby byl zastaven. Obávaly se totiž, a dnes víme, že oprávněně, ztráty kontroly nad tvorbou ceny tepla. Před tím ostatně varovali i nezávislí odborníci angažovaní vedením radnice: zeptejte se těch, kteří tento „obchod“ prosadili, proč tyto rady nerespektovali. Názory opozice byly odehrány do autu vytvořením komise, jejíž závěry a doporučení radniční koalice (ODS & Sakura) svou většinou jednoho hlasu hravě zamítla nebo prostě ignorovala. Mimochodem, starosta, jeden z největších zastánců Komtermu, byl také členem této komise, která měla mimo jiné prověřovat jeho kroky... To je Kocourkov, co říkáte?

A tak si propagátoři vzali na pomoc občanstvo, radní Boloňský, Huk a Majer svolali veřejnou schůzi, kde odběratelům tepla vysvětlili, jak nevýhodné pro ně bude přistoupit na variantu blokových kotelen a jak skvělý je nápad vše darovat panu Jelínkovi. Abych nezapomněl, velmi aktivně si také počínal předseda roztockého bytového družstva, pan Šisler, který byl pravděpodobným autorem anonymních letáků přesvědčující obyvatele o výhodnosti nabídky Komtermu, podával trestní oznámení, intervenoval na úřadech, psal dopisy jménem jiných, atd.

Rekapitulace

Odběratelé tepla většinou podpořili variantu „Komterm“. Nechci unavovat, ale musím sáhnout k číslům. Jsou přehledně a výmluvně seřazena v tabulce (všechny částky jsou s DPH v Kč/GJ).

Jeden z údajů tabulky bych rád okomentoval. Komterm od začátku proklamoval růst ceny tepla (ale

ty peníze také umí utratit. Přeci ale panu Jelínkovi něco zazlívám: vím, že sponzoroval jak sportovní tak kulturní akce v Praze; v Roztokách jsem nic takového nezaznamenal.

Na závěr

Nerad bych, aby mé poznámky vyzněly jako kritika

Autor odhadu		1998	1999	2000		2005
Bokaňský, Huk, Majer (léto 1999)			275	304		Zvýšení dle směrnice MF
Anonym v panelacích (léto 1999)			275	304		Bude se snižovat
City Plan (23.6.1999)			275	304		Bude se snižovat
Komterm (1999)			274,44	305,14	+ 3,9 % ročně	404,63 (výpočet)
Skutečnost (SPROM)	Topení	280,10	276,99	327,90		431,98
	Teplá voda	266,80	268,68	298,32		512,54

nedodržel slib ani pro první rok po koupi kotelny a neptejte se mne na částku za ohřev vody..), nezodpovězenou otázkou je, proč všichni propagátoři a odborníci City Planu tyto údaje zkreslili a odběratelé tepla, de facto, podvedli.

A teď, co v tabulce není. Jako argument pro odmítnutí blokových kotelen byl mj. použit výpočet ceny tepla provedený City Planem. Ten dospěl k částce 356,16 Kč/GJ, přitom v té době plynová kotelná o srovnatelném výkonu v žalovské škole produkovala teplo za pouhých 220 Kč/GJ. Pak věřte odborníkům.. Jeden z hlavních argumentů proti blokovým kotelnám byla investice (cca 20 tis. Kč/byt), kterou by soukromí odběratelé museli zaplatit. Ta u Komtermu nebyla nutná, měla být splácena v ceně tepla. Jenže firma, která blokové kotelny nabízela, přišla s variantou pokrytí investice půjčkou, tedy s řešením shodným s nabídkou Komtermu. Proč asi představitelé radnice tuto variantu odběratelům tepla zamlčeli? Měli přitom nezávislý odhad o cenové výhodnosti blokových kotelen v porovnání s centrální.

Komterm provozuje kotelnu bezobslužně, 9 osob tedy v Roztokách ztratilo práci. Tím se, dle Komtermu, snížily o 60 % provozní náklady, cena tepla by tudíž měla klesnout zhruba o 30 %. Ptáte se, kde tyto peníze jsou? Na účtech pana Jelínka. Ten si totiž na rekonstrukci „půjčil“ od jím vlastněné leasingové firmy a teď tyto náklady (cca 1,7 mil Kč ročně), včetně úroků, rozpočítává do ceny tepla.

Komterm má sídlo v Praze. Dá se odhadnout, že město ztrácí každoročně řádově sto tisíc korun jako podíl na daních. Může nás hrát pomyšlení, že Praha

Komtermu a pana Jelínka: ten prostě využil všechny oficiální - a možná i neoficiální - možnosti, aby si namastil kapsu. To se mu díky chybným a účelovým rozhodnutím koalice ODS-Sakura ovládající roztočkou radnici povedlo.

Jiná věc je, že vše, o čem je řeč, je placeno nejen soukromými odběrateli tepla, ale také z rozpočtu města (vytápění školy, školky..), tudíž se přímo dotýká všech obyvatel Roztok. A chce se mi věřit, že roztočtí obyvatelé k tomu, jak některé strany a radní nakládají s jejich penězi, přihlednou při výběru zastupitelů v nastávajících volbách.

Lumír Nachmilner



1.část

K radosti jedněch a lhostejnosti druhých nás v říjnu čekají volby do roztockého zastupitelstva. A to je pro občany města (každý čtvrtý rok) jediná standardní šance, jak své dosavadní zástupce buď ve funkci ponechat či vyměnit. V Čechách ovšem bývá obvyklé vše odkládat na poslední chvíli, takže v den D skoro nikdo neví kdo kandiduje, odkud přišel a co chce. Volby tzv. „od boku“ (pokud k nim vůbec jdeme) jsou prostě naší specialitou. Pokusíme se takovým praktikám čelit, takže začínáme tisknout předvolební tematiku už v srpnu. Jako podnět k zamyšlení, inspiraci.

Zamyseleme se pro začátek nad statí Dr.Edvarda Beneše. Je totiž – i po těch letech nečekaně aktuální.

Redakce

Problémy demokratické byrokracie

motto:

Demokracie je ve své podstatě optimistická a umožňuje život, jenž přes všechna lidská strádání zasluhuje, aby byl žit.

Státní služba byla a je chápána jako nejsnazší, nejvhodnější a většinou nejlépe zajištěné životní zaopatření. V autoritativních, aristokratických nebo feudálně monarchistických režimech byla úloha úředníka dosti snadná. Věděl, kdo je jeho pánem, jakou má pán politiku a také to, že ho musí slepě poslouchat. Takže dobrý úředník za všech okolností věděl, jak se má chovat.

V demokratickém režimu jsou věci obtížnější. Především se v důsledku volebního systému střídají režimy, vládní kombinace a stranické konstelace. Zpolitizování byrokracie je jedním z největších nebezpečí pro demokracii. Úředník se nikdy nepřestává ohlížet po tom, "kdo přijde". Slabší charaktery velmi snadno podléhají a nedovedou rozeznávat mezi oddaností k režimu a k vládě a skutečným zájmem státu. Často chápou svůj úkol jako bezcharakterní točení se podle politického počasí. Mají sklon k bezcharakternosti a k službičkování na jedné straně, a když se dobře usadí a zajistí, k nadutosti, k diktátorství a k identifikování sebe se státem nebo režimem. Strach z odpovědnosti bývá u nich zjevem přímo typickým; všude se pokoušejí rozhodnutí převalit na někoho jiného, "šibrovat" akty, skrýt se za autoritu politickou, jen aby kariéra nebyla ohrožena. Politické strany také byrokracii politizují tím, že obsazují pozice svými lidmi, chtějíce se tak zmocňovat státu. Takováto byrokracie pak stát neadministruje, nýbrž povrchně sebe politizuje, vyvolává vnitřní boje a naprosto se ve svých úkolech neosvědčuje.

Největší pohromou demokracie bylo vždy korupčníctví. Demokracie, režim pravdy, poctivosti a občanské čistoty, je přímo závislý na čisté, poctivé byrokracii. Nemůže být opravdové demokracie tam, kde není poctivě byrokracie.

Úředník je a má být ne pánem, nýbrž oddaným služebníkem veřejnosti. Každý úředník, který chce sloužit demokratickému státu, má být přesvědčeným, oddaným, upřímným a vzdělaným demokratem. Kdo jím nedovede být, nemá místa ve státním ústrojí. Je zde pro občana, nikoli občan pro něho. Má hájit zájem státu a veřejného blaha, ale nemá se ani u sebe, ani u občana vydávat, vystupovat nebo se vmýšlet do role, jakoby on sám byl státem. Zásada "Stát jsem já" (pozn.: údajný výrok francouzského krále Ludvíka XIV.) se uplatňuje daleko více denně u nesčetné armády úředníků nežli v kruzích odpovědných politiků. Sklon k diktátorskému duchu zamořuje daleko více byrokracii než kteroukoliv jinou třídu veřejně činných občanů.

Z myšlenek Edvarda Beneše (Londýn, 1941) - Demokracie Včera, dnes a zítra, české vydání Praha 1945

O politice slovy slavných - 1.část

Není tomu tak dávno, co kolovalo mezi lidem mnoho politických anekdot a aforismů. Nevzpomínám si, že by byly psané, šířily se ústním podáním. Termín "Zlatá mříž" je ale ještě v dostatečné paměti. Nejpeprnější byly od těch pravověrných až nejpravověrnějších. Mám dojem, že tento žánr u nás téměř vymizel. Takže nám zbývá než obdivovat již postarší britské seriály "Jistě, pane ministře..." a "Ano, pane premiére ..."

Když jsem hledal v bezbřehém moři internetu toto téma, jen málokdy jsem našel odkaz na "politické". Za názory na politiku se ale dají považovat i výroky od klasiků, staré třeba dva tisíce let. Proč ne, mají-li co říci i občanovi dnešnímu.

Uvádíme první část.

■ Nemysli. Když myslíš, tak nemluv, když mluvíš, tak nepiš, když píšeš, tak nepodepisuj, a když podepíšeš, tak se nediv

Jan Werich

■ Politika je oblastí mnoha zcela neuvěřitelných lidských pomýlení

Josef Škvorecký

■ Alkohol umožňuje parlamentu, aby v jedenáct večer udělal věci, které by žádný člověk při zdravém rozumu neudělal v jedenáct dopoledne

G.B.Shaw

■ Kdo chce vládnout, nesmí hnát lid před sebou, ale kráčet před ním

Charles-Louis de Secondat Montesquieu

■ Pravdu může říkat každý hlupák, ale k dobrému lhaní je třeba jisté inteligence

Samuel Butler

■ Došel jsem k závěru, že politika je příliš vážná věc, než aby mohla být přenechána jen politikům

Charles de Gaulle

Tříkrát Francoise de la Rochefoucauld:

■ Každý touží po tom, čeho se mu nedostává: ti nahore po oblibě a ti dole po spravedlnosti .

■ Jak má člověk vědět, co chce od budoucnosti, když neví přesně ani co chce v přítomnosti?

■ Dacan se ztratí v armádě, ale ne ve vládě.

Vyhledal a vybral : Stanislav Marušák

CHRŽOVÉ BRUTÁLNÍ SLOUPEK



Za zdravým rozumem (v dnešní době) nutno cestovat

Původní záměr srpnového článku byl poněkud jiný. Doufala jsem, že několik volných dnů mezi plánovanými cestami o dovolené věnuji psaní a dám mimo jiné dohromady zajímavosti ze světa „komunální politiky“, respektive z modelů spolupráce občanů a jejich zastupitelů v některých zemích Evropské unie. Tedy takové ty příklady dobré praxe, využívání evropských fondů a dalších veřejných zdrojů ke všeobecné spokojenosti atd.

Jenže z prodloužené víkendové akce na Wacken Open Air festivalu jsem se vrátila v horečkách a s energií tak maximálně na sbalení věcí na další cestu, a sice na punkový festival Wasted, který se tentokrát konal v Blackpoolu a byl koncipován jako oslava 30. výročí punku. Jsou výročí, které je samozřejmě vhodné oslavit. S ohledem na svůj zubožený stav a nasazená antibiotika jsem i přemýšlela o zkrácení pobytu, ale nakonec i to dopadlo jinak. Vlastně se

trochu k původnímu záměru obloukem dostanu, ale nebudu vycházet z papírových zkušeností. Pobyt v Anglii ve dnech 9. až 16. srpna mi v mnoha ohledech poskytl hodně zajímavého a různorodého materiálu ke všimání a kontemplaci - samozřejmě k tomu přispěla i situace na britských letištích vzniklá den po mém příletu. O hrozbě teroristických útoků, o zrušených letech, o prvotních bezpečnostních opatřeních jsem se dozvěděla hned to ráno, co jsem na pokoji zapnula televizi – pak už jsem BBC sledovala denně ve všech vhodných momentech.

Ale po pořádku. Popis punkového festivalu tentokrát vynechám a zaměřím se na momenty spíše technického charakteru. Blackpool je významné anglické přímořské letoviště a patří mezi bohatá města, a to samozřejmě i historicky. Byla jsem zvědavá, kde že se to vlastně bude festival konat. V Blackpoolu byl v minulosti již několikrát, a to vždy na stejném místě, jenže mě nějak nenapadlo zkoumat, co to vlastně jsou Winter Gardens (v překladu „zimní zahrady“). Až když jsem se večer v den příletu vypravila na průzkum terénu, trochu jsem znejistila, když jsem na boční straně tohoto komplexu uviděla nápis „Opera“. Usoudila jsem tedy, že to zřejmě bude mít ještě nějaké křídlo a tam bude asi koncertní sál, kluby nebo tak něco. Částečně jsem měla pravdu – akorát že Winter Gardens je dvoupatrový komplex 12 sálů (opery, tanečních a koncertních sálů a salonků, divadel), kaváren, bister a dalších zařízení včetně naprosto neuvěřitelného množství toalet roztroušených všude v obou patrech. Winter Gardens byly postaveny ve druhé polovině 19. století a slavnostně otevřeny v roce 1878: v současné době jsou druhým největším takovým komplexem na světě.

Styl, zařízení i vybavení odpovídá době vzniku i účelům, kterým toto zařízení po celou dobu sloužilo a stále ještě slouží – kulturním akcím, bálům, politickým setkáním, konferencím, banketům. Všude mramor, parkety nejvyšší kvality, dřevěné nebo mramorové obložení, koberce, štuky, křišťálové lustry. A po čtyři plné dny a noci pankáči, pivo, kouř a vše co patří k podobným akcím. Ano – koncerty se konaly v sálech Empress Ballroom („Taneční sál císařovny“ – dokončen 1896, v roce 1934 byl nově vyparketován a obložen – hlavně mahagonem a dubem, dodnes patří mezi největší a nejhonosnější sály tohoto typu na světě); Španělský sál v andaluském stylu (dokončen 1930, secesní sál, jenž v nedávné době prošel rekonstrukcí za cca milion britských liber), Aréna (původně sál v indickém stylu, nyní uzpůsoben pro koncerty s podlahou kompletně pokrytou koberci) a Olympia (poněkud industriální část Winter Gardens využívaná hlavně pro výstavy a bankety).

Koncerty zde začínaly kolem poledne a běžely do

dvou hodin ráno. Ventilace ve Winter Gardens je poměrně špatná, a tak během dvou tří hodin byl celý prostor zakouřen, podlahy pokryté vajgly, kelímky, zlité pivem a podobně. Následující den kolem poledne bylo vše zase jako nové, tedy jen na ty dvě tři hodiny Umíte si představit, že by např. město Praha dalo k dispozici Obecní dům na podobnou akci, a to opakovaně ? Já ne. A tady se postupně



dožívám k tomu, jak mohou věci také fungovat. Tedy, že jsou tu pro lidi a lidem slouží, a ne naopak ... Jasně, že je k dispozici personál a technika, která nějaký ten bordel promptně uklidí, ale že by se bordelu předešlo tím, že by se punkový festival v těchto prostorách nepořádal, tak to evidentně nikoho nenapadlo. Ponechme stranou, že já sama bych takový festival raději viděla někde v klubu – na druhou stranu sál typu Empress Ballroom plný pankáčů byl hodně surrealistickým zážitkem.

V průběhu celé akce byla všude spousta personálu, tedy hlavně ochranky a zdravotníků. Ochranka zde ovšem byla pro to, aby lidi chránila, nikoliv aby je buzerovala. Takže ačkoliv všude byly nápisy „No smoking“ neviděla jsem nikdy, že by někdo někoho upozorňoval na zákaz kouření, případně peskoval za rozlívání piva po kobercích. Ochranka jen dohlížela na to, aby se lidi při těch nejdívočejších akcích nedolámali a aby případně pomohla jednotlivce vytáhnout z davu, když šlo do tuhého. Takové vytažení pokaždé provázely pobavené úsměvy a přátelské poplácání po zádech. Většinou se jim ta samá osoba obloukem vrátila do péče, protože zase šla do kotle. A také tam personál byl proto, aby vám podal informace či rady, kdybyste nějaké potřebovali.

Když jsem po skončení festivalu trávila dva dny v Manchesteru, přečetla jsem si v pondělních novinách, že na veřejných záchodcích v Blackpoolu byli o onom víkendu dva mladí lidé nalezeni mrtví – na předávkování drogami. To se bohužel stává, a to i mimo podobné akce. Co mě vyvedlo z míry ? Přístup

a prohlášení policie hrabství Lancashire. Přesná citace : Mluvíci policie vyzývá uživatele drog, aby byli v těchto dnech obzvláště opatrní „Žádáme jednotlivce, aby si uvědomili, že v současné době cirkulují po Blackpoolu drogy velmi nízké kvality, které při požití představují zdravotní riziko. Prosíme, buďte při koupi nebo konzumaci takových drog opatrní.“ Vlastně mi to připomnělo upozornění z této akce minulý rok v Morecambe, kde provozovatelé festivalového kempu na svých stránkách upozorňovali, že pokud bude někdo přistižen při konzumaci drog, bude z kempu vykázán. Pokud bude přistižen při prodávání drog, bude předán policii. Prostě rozumný přístup.

Je ale známo, že Británii vládne „common sense“ ... tedy to, čemu zjednodušeně můžeme říkat zdravý nebo selský rozum. S tímto základním a samozřejmým postojem se setkáváme všude a nebo alespoň velmi často. S čím jiným se ještě setkáváme ? S posedlostí podávat a zpřístupňovat informace – a to předem, kdybyste je náhodou potřebovali.

Informace na vás prší z BBC – v průběhu celé krize BBC průběžně informovala o všech možných aspektech toho, co se dělo, včetně toho, co konkrétně se týká vás jako jednotlivce a co z různých opatření pro vás vyplývá či může vyplývat. Všechny informace jsou samozřejmě průběžně aktualizovány. Totéž se týká tisku – mimochodem, dnes (čtvrtek 17. srpna) kdy tento článek v rychlosti píšu, jsem v českých novinách z mezinárodní scény četla to, co v anglickém tisku proběhlo začátkem týdne, případně o víkendu v televizi. Jinými slovy jsem dnes s Lidovými novinami a Mladou frontou byla velmi rychle hotova ... A když už jsem u televize a tisku: každé ráno na televizi BBC probíhá analýza denního tisku – nejedná se ale jako u nás o přehled toho, co kdo napsal, ale o analýzu obsahu jednotlivých novin, z jakého úhlu pohledu které články byly napsány (případně s jakým možným záměrem) a jaký celkový



obraz nám tyto články / noviny podávají. Zároveň analytici upozorňují na možné záměrné manipulace směřované na čtenáře, na případné skryté cíle toho kterého článku / autora.

Praktickými informacemi vás zahrnuje i místní radnice (není náhodou, že Británie je „matkou“ tzv. občanských poraden, které jsou provozovány radnicemi a poskytují zdarma poradenství ve všech možných oblastech života / životních situací), nebo provozovatel určité služby. Např. na nádražích na vás všude „útočí“ cedule s informacemi kde co najdete, kam se máte obrátit v různých situacích, kde si můžete stěžovat, kde se můžete dále informovat ... a když svou informaci nenaleznete, tak je tu pořád ještě budka s člověkem, kterého se můžete dotázat. Protože z manchesterských nádraží jedou vlaky na letiště, tak i na nich už byly informace o tom, jak přesně probíhá odbavování na letišti a jakou časovou rezervu si máte nechat před plánovaným odletem ...

Při výstupu z nádraží mě zaujala další služba, kterou provozuje regionální železnice pro obyvatele a návštěvníky Manchesteru – a sice tři autobusové linky, které pravidelně, často a zcela zdarma křižují městské centrum. A když jdete po ulici, tak ještě dostanete zdarma od kolportéra Manchester Evening News, regulérní regionální deník. Bonusem může být, že kolportér/ka mluví česky ... (v Blackpoolu mimochodem ve službách převažuje polština). Tedy ne že by služby zdarma nějak převažovaly, ale ty, co existují, určitě přispívají ke spokojenosti i pohodlí běžného člověka.

V den odletu jsem byla zvědavá, co mě na letišti potká a zda poletíme na čas. To, co se odehrávalo na londýnských letištích bylo přeci jen dost drsné. Manchester nicméně byl jiný případ. Podle všeho na tom toto letiště bylo nejlépe i co do celkové připravenosti a množství nasazeného personálu k dispozici. Opět byly všude cedule s aktuálními informacemi, včetně pravidelných rozhlasových hlášení. Ale u toho to neskončilo. Šla jsem si ještě před odbavením koupit nějaké časopisy – rovnou jsem je dostala v průhledné igelitce, kterou prodejci měli již pro své zákazníky k dispozici místo typických firemních a neprůhledných tašek. Tam, kde se již odbavovalo, tak frontou procházel zaměstnanec letištní ochranky, u každého cestujícího se zastavil a konzultoval s ním obsah příručního zavazadla – tedy co může a nemůže jít s člověkem do letadla – a hlavně každému jednotlivě vysvětlil, PROČ je u toho či onoho předmětu omezení / zákaz, proč má mít člověk při průchodu bezpečnostní kontrolou zapnutý mobil (aby byl vidět displej mobilu s tím, že právě displeje se vyměňují za nějaká ta odpalovací zařízení či co). U nás naprosto nepředstavitelný přístup. Kromě toho, že vše bylo

v klidu a s úsměvem ... Když jsme se blížili k bezpečnostní kontrole a rentgenům, tak opět všude byl personál, který vysvětloval, že se bohužel musíme zout a vyndat z tašek mobily a fotoaparáty a za tím účelem jsme každý vyfasoval dva průhledné igelitové sáčky – jednak na boty, jednak na techniku. To pak všechno šlo extra přes rentgeny. Mimochodem na sáčcích byla vyražena informace, že jsou vyrobeny v chráněných dílnách pro zrakově postižené ... takže letiště je ještě ke všemu poříditel promyšleně. (Samotné téma propracovanosti sítí a systému charitativních / humanitárních / sociálních zařízení, prodejen, organizací a podpůrných mechanismů v Británii by bylo na dlouhé povídání.) Zároveň byli cestující informováni, že po odbavení a kontrole už žádné omezení není (kromě letů do USA) a že pokud budou potřebovat nebo chtít si něco koupit v letištních obchodech, tak není problém, protože už letiště zajistilo, že všechno zboží prošlo „screeningem“ ... tedy kontrolou. Jaký byl výsledek? Před a za rentgeny se lidi s pobavením váleli po zemi (pokud to zdravotní stav dovolil) jak se zouvali a obouvali a všude panovala pohoda. Klobouk dolů, tohle se mezinárodnímu letišti v Manchesteru opravdu povedlo. Do Prahy jsem doletěla na čas a s ponožkami o nic špinavějšími než by byly z punkového festivalu ... tedy v pohodě.

Abych nezněla jednostranně - samozřejmě, Británie má, jako každá společnost, řadu problémů a nedostatků, a když mluvíte s místními, tak i vyjadřují nej-různější obavy a nespokojenosti, jako např. můj „domácí“ byl znepokojen množstvím Poláků v Blackpoolu. Dlouhodobě se v médiích např. diskutují problémy na trhu práce, které mají osoby starší 50 let, a co dělat s věkovou diskriminací (jako všude v Evropě). Co vás ale jako našince vezme je „zacházení“ s jednotlivcem, samozřejmě a převažující slušnost a nearogance ze strany „orgánů“, prostředí, které je stavěné pro jednotlivce a které jednotlivci slouží. Jak jsem zmínila v úvodu, původně jsem v tomto měsíci chtěla psát o modelech a příkladech úzké spolupráce radnic s občany svých měst, o způsobech komunikace s občany, zjišťování a zohledňování jejich potřeb. Určitě se k tomu příště dostanu. Mozaika, kterou jsem místo toho teď vyprodukovala může ale posloužit stejně dobře – jako konkrétní příklad ze života, jak věci ve vybraných situacích mohou také fungovat.

*Jana Chržová
(autorka je výkonná ředitelka Českého helsinského
výboru)*

V této rubrice bychom se chtěli věnovat tématům, které se nás zdánlivě netýkají, přesahují rámeček města, ale jejich důsledkům se nevyhneme. Zasáhnou nás dříve či později, více – či méně. Chceme vás informovat i o zajímavostech ze současnosti i minulosti. Tentokrát se budeme držet současnosti a nejbližší minulosti. V srpnovém čísle se budeme již podruhé v tomto ročníku Dialogů, zamýšlet nad naší energetickou budoucností...

Aby energetický kolaps nebyl trvalý

Volby dopadly tak, jak dopadly. Strana zelených se marginálně dostala do parlamentu a chová se přesně tak, jak jsem se obával a proč jsem své spoluobčany varoval před jejich volbou. Strana zelených se stala tím příslovečným jazýčkem na vahách, který může převážít a určit směr naší politiky na dlouhá léta dopředu.

Rovnou daň či jiné sociální experimenty lze napravit relativně snadno, skoro ze dne na den, rozhodnutím Sněmovny. S energetikou, od které závisí bez nadsázky fungování a blahobyt země, je to mnohem horší. Přebytek elektrické energie (zelení jej považují skoro za hřích) se během 5 až 7 let promění v ostrý, stoupající nedostatek. Významná část našich elektrárenských výrobních kapacit totiž dosluhuje. A rizika se čerstvě ukázala právě včera (pozn.redakce: kolaps rozvodné sítě v ČR, 24.7.06).

Na rozdíl od dobrého či špatného zákona novou kvalitní tepelnou či jadernou elektrárnu nelze vytvořit přes noc. Nestací na to rok, dokonce ani jedno volební období. Termíny výstavby moderních elektráren jsou proklatě dlouhé: od politického rozhodnutí o výstavbě tepelné elektrárny do dodávky elektřiny mezi 7 až 10 lety, u jaderných to může být až dvojnásobek. Tepelné elektrárny ovšem potřebují pro svůj provoz vlaky uhlí denně, které je nutno někde vytěžit či odněkud dovézt. A které zatíží naši atmosféru dalšími milióny tun kysličníku uhličitého.

Jaderné elektrárny zase umí stavět jen několik málo výrobců, jejichž kapacita je omezená. Navíc jejich výstavbu nelze uspěchat, aby byl zachován vysoký standard techniky a bezpečnosti. Čím později přijdeme se svou objednávkou na nový jaderný blok, tím déle budeme muset čekat. A tím víc budeme muset platit za jejich výstavby a nakonec i za uran.

Na to, že během pěti let bude mít světový jaderný průmysl nadbytek zakázek na dodávku nových reaktorů, můžeme dát ruku do ohně. O renesanci jaderné

energetiky bylo rozhodnuto v USA, v Japonsku, v Číně a dalších asijských velmocích. Vážně o ní uvažuje Velká Británie, diskutuje o ní Austrálie a řada dalších evropských zemí. Jadernou energetiku podpořil i poslední summit G8 v St.Peterburgu.

Ale i Švédsku, které si pod vlivem zelených před více než čtvrtstoletím odhlasovalo výstup z jaderné energetiky do roku 2010, je dnes více než jasné, že i po tomto roce bude většina jaderných reaktorů bude provozována dokonce se značně vyšším výkonem, než pro jaký byla projektována, aby země netrpěla příliš vážným nedostatkem levné energie. A skoro bych dal ruku do ohně, že během několika let bude Švédsko následovat příklad pragmatického a dynamického Finska a začne stavět nové jaderné bloky.

V povolebních jednáních tedy nejde pouze o to, jakou budeme mít vládu příštích měsíců či let, ale hlavně o tom, jak bude fungovat naše hospodářství v příštích 20 až 30 letech a kolik budou naši občané platit za energii. Již dnes stojí energie pro domácnost v ČR 2 až 3 krát více (počítáno vzhledem k průměrnému příjmu domácnosti), než je tomu v USA, Německu, Francii či Británii. Unesou naše peněženky další zdražení?

Experimenty, které si vynucují zelení jako podmínku podpory koaliční vlády, budou pro naše občany velice nákladné a zřejmě i neúnosné. A našim zeleným doporučuji, aby se poučili od starších, moudřejších a zkušenějších západních zelených kolegů a vzali do své výzbroje jadernou energetiku jako jednu z velice přijatelných zelených alternativ.

Apeluji na naše politiky, aby si byli vědomi své historické odpovědnosti. Mnohá z rozhodnutí, která učiní v nejbližších měsících či letech, ovlivní budoucnost naší země na desítky let a mohou být dokonce nezvratná. To by měli naši poslanci a politici především mít na zřeteli až budou hledat východiska z politického patu.

*František Janouch, Právo 26.7.2006
(autor je jaderný fyzik)*



Kulturní festivaly



Moc bych chtěl poděkovat všem organizátorům Rozkřiku za to, že se v Roztokách, měšťtě rozhodně nemalém, snaží zaplnit díru v „kulturním vyžití pro širší obecnost“.

Asi nebudu mít moc odpůrců, když řeknu, že v Roztokách to moc nežije. Byl jsem se teď přes léto podívat na několika festivalech a tak mohu srovnávat.

Jednak jsem byl na letním kulturním festivalu v **Boskovicích**, který si mne získal svým fantastickým spojením hudby a divadla s historickým centrem města a místním hradem. Program koncipovaný tak, že člověk může střídát divadlo v nádherných kulisách starého hradu s koncertem v amfiteátru letního kina. Několikadenní akce tohoto typu městu udělá mnohem větší reklamu, než spousta brožurek a letáků či reklam v celostátních denících.

Jako další příklad mohu zmínit festival **České hrady.cz**, které jsou na tom přímo postavené. Čtyři festivalové víkendy na čtyřech českých hradech. Báječná atmosféra, kdy člověk vidí "suchý" hrad okořeněný velkým množstvím bavících se lidí.

I Roztoky mají svůj areál střeodočeského muzea nebo Levý Hradec, kde by se takový skromnější festival, klidně jednodenní, dal skloubit např. s atraktivnější prohlídkou muzea či Levého Hradce, troufám si říct roztockou chloubou. Atmosféra festivalů, které jsou zasazeny do prostředí s nějakým již prověřeným geniem loci, jsou určitě pro lidi atraktivnější.

Podle mě je moc těžké udělat akci, kde zahráje několik kapel, přijde dost lidí, co se budou bavit, a nemusí to organizátor dotovat z vlastní kapsy. Že se to tentokrát nepodařilo na 100% je velká škoda.

Je ale dobrou zprávou, že Rozkřik bude podle vyjádření organizátorů pokračovat a snad se z něj stane tradice.

Doufám v to a těším se.

Martin Urx

Nová sezóna



A už je to opět tady, další pokus ... Cíl Áčka pro tuto sezónu je opět jednoznačný - pokusit se o postup do okresního přeboru. Tým oproti minulému sezóně posílili z ciziny se navrátilí Honza Houška a Ríša Turoň, z dorostu přišel

Zdeněk Šturm a řeší se příchod Michala Kocába. Ztrátou je naopak "odchod" Honzy "Buřta" Čížka, který si chce od fotbalu odpočinout (doufejme, že ne nadlouho).

Sezóna 2006/2007 odstartuje v sobotu 19.8.2006 v 17,00 domácím zápasem s týmem Tuchoměřic B, dorost, žáci a přípravka začínají své utkání až v září.

Áčko:

neděle 27.8.2006 17,00 Dolany : Roztoky

sobota 2.9.2006 17,00 Roztoky : Tursko

Dorost:

sobota 02.09.2006 10,15 Roztoky : Dolany

sobota 09.09.2006 10,15 Holubice : Roztoky

Žáci:

neděle 03.09.2006 10,00 Holubice : Roztoky

neděle 10.09.2006 10,00 Roztoky : Dobříč

Přípravka:

neděle 03.09.06 9,00 Č. Újezd : Roztoky

sobota 09.09.06 10,00 Roztoky : Hostovice

Brdská příprava

Letní příprava proběhla v malebném prostředí Brdských lesů v areálu Věšín, který sice možná mnozí pamatují ze svých dětských tábornických let, ale podmínky a strava byly velmi dobré. Soustředění se zúčastnily i manželky a děti fotbalistů a tak byla účast více než hojná. I když počasí nebylo zcela ideální, nakonec přešlo pouze v noci a celá akce se vydařila, snad ke spokojenosti všech.

Áčko jelo téměř kompletní, přidalo se i pár hráčů dorostu a tak tréninky na velmi dobrém trávníku ve Věšíně mohly probíhat na úrovni. Trénovalo se dvoufázově plus ranní výběhy a oproti minulému roku byla příprava zaměřena více na míč, než na fyzický fond. Soustředění bylo týden před prvním mistrovským zápasem a tak součástí byly i dva přípravné zápasy s dorostem Podolí (Pražský přebor). Ačkoliv se jednalo o přípravu a v obou utkáních dostali příležitost všichni hráči, zvláště v prvním Roztoky opravdu vyhořely a prohra 0:7 je více než ostudná. Do druhého zápasu nastoupili Roztočtí daleko zodpovědněji a první poločas vyhráli 2:0, po prostřídání a zranění několika hráčů nakonec Podolí zápas zaslouženě otočilo na 3:2, ale zvláště první poločas už ukázal určitou kvalitu. Zda soustředění a příprava před sezónou splnily svůj účel uvidíme až po podzimní části sezóny.

Další přípravné zápasy:

6.8.2006 od 17,00 Horoměřice : Roztoky 2:9 (0:4)

Utkání v Horoměřicích doprovázel vytrvalý déšť, ale i tak mělo utkání na dobrém terénu svoji kvalitu. I přes četná střídání si Roztoky hrály naplno téměř celé utkání a s chutí si zastřílely, když domácí přehrávaly především kombinační hrou.

Branky: Gabčo 2x, Drbal 2x, Vodňanský 2x, Rus, Kolář, Turoň

7.8.2006 od 18,00 Roztoky : Suchdol 4:2 (0:2)

V pondělním utkání trenér obměnil sestavu a na hřiště se dostali hráči, kteří v neděli chyběli - Martin Čížek, Kocáb ml., Brožek a Šturm. První poločas měly Roztoky převahu, ale góly stříleli hosté, když domácí nedali ani penaltu. Do druhého poločasu se sestava trochu obměnila a hlavně to tam opět začalo padat. Ke konci hosté odesli fyzicky a tak nakonec bylo vítězství Roztok jednoznačné.

Branky: Kocáb ml., Šturm, Čížek M. 2x

Aktuální informace a podrobnosti k jednotlivým utkáním můžete najít na našich webových stránkách www.skroztoky.cz.

Bohdan Šulc-Seidl



OBJEDNÁVKA REKLAMY v časopise DIALOGY občanů Roztok a Žalova

Objednávky zasílejte na DIALOGY, P.O.box 143, Černokostelecká 20, 100 00 Praha 10

e-mail : roztocke.dialogy@email.cz

Objednávám závazně plošnou inzerci v časopise DIALOGY číslo : / 2006

Obchodní jméno: IČO:

Sídlo:

Kontaktní osoba a telefon:

Umístění a velikost (zakroužkujte příslušné políčko):

	Vnitřní strana / Kč	Vnitřek obálky / Kč	Zadní strana/ Kč
Celá	2000	2500	3000
1/2 strany	1000	1250	1500
1/3 strany	650	850	1000
1/4 strany	500	625	750
Znění inzerátu dodávám:	v písemné příloze	na disketě	e-mailem

Fakturační adresa:

Datum: 2006

Podpis:

HISTORIE MĚSTA ROZTOK - 1.část

Říká se, že bez poznání minulosti nepochopíme současnost a těžce budeme hledat budoucnost. Podívejme se na fotografie roztockých občanů, našich předchůdců, žijících cca před 100 lety.



r.1897 – Kurs porodních asistentek v r.1897. První zprava dole Karolína Pecháčová



r.1897 – Svatba Karolíny Pecháčové a Josefa Černého



r.1918 – Porodní asistentka K.Černá s manželem J.Černým



r.1911 – Rodina Černých



r.1928 – Svatba Boženy Černé a stavitele Václava Ajma



r.1926 – Sanitní skupina Červeného kříže na louce před Maxmiliánkou



r.1926 – Dragoun Karel Černý na „vycházce“ před Aimovkou

Děkujeme touto cestou vážené paní Ivě Kocourkové za zapůjčení historických fotografií

Redakce